

кръвь освящени. Но на мѣсто да се всичките тѣя на христѣанството ревнители согласно и любовно въ древный оный Градъ обдържаватъ, гдѣто е и самый Спаситель миръ и любовь проповѣдувалъ, и да се тамъ оногo обѣщанія поменуватъ, че ще Христосъ пакъ съ много тысящы празеднищы и сосъ всичката си слава пакъ на землята да дойде, за да утврди и тука своето царство, всичките се казувамъ, гонатъ, помежду си съ ужасно огорченіе, зарадъ едно исключительно притяжаніе на нѣкои святы мѣста, и съ това идатъ на ржка на привърженищыте на лъжного пророка, и пълнатъ неговата хазна.

Между това, мы ще обратимъ нашите взоры на тоя святой Градъ съ други помышленія, съ благодарно сърдце и съ възвышенно страхопочитаніе. Неговата е повѣсть воистинну чудесна, и понеже че нейното се теченіе за толко хиляды години продължава, то бы требало да таковый предмѣтъ по надълго се испытыва, за което обаче на насъ тъкмо мимоходно единъ кратокъ взоръ се позволява.

Въ средъ планина която се отъ равнината Исдралонъ подигва, и до южнѣте между на обѣтованната земля простыре, лежи святой Градъ 100 стжпки надъ морската повърхность, подъ 31° 46' 30" на сѣверна широчина и 35° 12' 30" точна дължина отъ Грeенвиха, на една коса стръмность на нѣкои въ редъ положены брегове, който обаче, когдато се отъ подалекъ гледа, сосъ повысоките зади него планины, вижда се, като че стои простъртъ на нѣкои висока равнина. Юсифъ найвѣродостойный еврейскій повѣстникъ показува Мелхиседека, който посрещналъ бѣше Авраама, когдато се е вращалъ отъ побѣдата на оныя царі, който бѣха заробили Лота неговога братанича, че е онъ Основатель на тоя святой Градъ, и приказва зарадъ него, че е